

Список використаних джерел:

1. Гринько Т. В. Логістика як складова системи управління конкурентоспроможністю підприємства / Т. В. Гринько // Сучасні технології управління розвитком підприємств України: механізми, реалії, перспективи: Колективна монографія / за заг. ред. Т. В. Гринько. – Дніпропетровськ: Біла К. О., 2016. – С. 277–291.
2. Гринько Т. В. Науково-методичні підходи до оцінки кадрового потенціалу медичного закладу / Т. В. Гринько, К. С. Савченко // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка». – Острог: НаУОА, 2017. – № 7(35). – С. 23–27.
3. Економічне управління підприємством: навч. посіб. / А. М. Колосов, О. В. Коваленко, С. К. Кучеренко, В. Г. Бикова; за заг. ред. А. М. Колосова. – Старобільськ: Вид-во держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка», 2015. – 352 с.

Прилипко Д. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Інформаційні ресурси необхідні для прийняття управлінських рішень, вони є важливою складовою частиною системи управління підприємством. Діяльність будь-якого підприємства пов'язана з управлінням процесами, наприклад, процесом збору, накопичення, обробки, передачі, зберігання інформації. Інформаційні потоки, що надходять з усіх структурних підрозділів підприємства, утворюють інформаційну систему, яка, як і будь-яка інша система, об'єднує об'єкт управління і орган управління. Удосконалення інформаційних систем сприяє якнайшвидшому досягненню поставлених цілей і завдань розвитку і стабільного функціонування [1].

Основа інформаційної системи становить інформація. Рівень інформації є суб'єктивною величиною, тому що задається конкретним користувачем. При вивченні інформаційних систем часто використовують поняття «дані», які є інформацією в тому випадку, коли їх значення вживається в конкретному контексті [3].

Одним із ефективних чинників управління може бути підвищення якості інформаційних потоків, вдосконалення інформаційного забезпечення процесу прийняття рішень. Відсутність комплексного застосування методів інформаційного забезпечення в системі управління підприємством, а саме методів збору інформації з відповідних джерел та її аналізу, можна вважати однією з головних причин тяжкого становища великої кількості вітчизняних підприємств.

Інформаційне забезпечення управління підприємства об'єднує сукупність інформаційних ресурсів і способів їх організації, необхідних і придатних для реалізації аналітичних процедур, що забезпечують процес управління [6].

Інформаційні системи (ІС) – це об'єкт, який містить наступні складові [2]: 1) аналітичну – обробка даних для отримання управлінської інформації;

2) облікову – фіксація даних для аналізу; 3) організаційну, яка враховує функції управління і структуру підпорядкування.

Інформаційну систему забезпечують: технічні засоби; методи, моделі, алгоритми обробки інформації, програм; документація по взаємодії, наприклад, персоналу з технічними засобами; правові норми з експлуатації інформаційних систем.

Таким чином, інформаційні системи сучасного підприємства повинні охоплювати всі структурні підрозділи підприємства, які беруть участь в управлінні інформаційними потоками.

Можна виділити різні види інформаційних систем [4]:

– за ступенем автоматизації: ручні (інформація обробляється людьми), автоматизовані (інформація обробляється людьми і технічними засобами), автоматичні (інформація обробляється технічними засобами);

– за сферою функціонування: інформаційні системи промисловості, будівництва, енергетики, транспорту та ін.;

– за видами управління: інформаційні системи управління технологічними процесами, науковими дослідженнями; інформаційні системи організації управління;

– за рівнем управління: галузеві, територіальні, міжгалузеві.

Інформаційні системи надають керівництву інформацію для аналізу і прийняття обґрунтованих управлінських рішень, а також [7]:

– контролюють управлінські дії на всіх рівнях;

– сприяють взаємодії з клієнтами, діловими партнерами;

– знижують трудомісткість різних процесів, пов'язаних з урахуванням витрат, платежів;

– сприяють оптимізації залишків матеріальної частини оборотних коштів;

– знижують втрати робочого часу;

– забезпечують об'єктивність розрахункових даних.

Отже, впровадження інформаційних систем на підприємствах дозволить знизити загальні витрати, поліпшити якість продукції і підвищити якість обслуговування покупців. Усунення надлишку або дефіциту інформації в процесі управління підприємством як системою сприяє використанню різних економіко-математичних методів обробки інформації (даних), впровадження комп'ютерних програм. Але необхідно розуміти, що впровадження інформаційних систем – складний і дорогий проект, здійснення якого пов'язане з великою кількістю різноманітних ризиків, які можуть призводити до того, що проект не досягне поставлених цілей.

Список використаних джерел:

1. Терещенко Л. О. Інформаційні системи і технології в обліку: навч. посіб. / Л. О. Терещенко, І. І. Матієнко-Зубенко. – К.: КНЕУ, 2004. – 187 с.

2. Годин В. В. Информационное обеспечение управленческой деятельности: учебник / В. В. Годин, И. К. Корнеев. – М.: Мастерство; Высшая школа, 2001. – 240 с.
3. Денисенко М. П. Інформаційне забезпечення ефективного управління підприємством / М. П. Денисенко, І. В. Колос // Економіка і держава. – 2006. – №7. – С. 19–24.
4. Кулицький С. П. Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління / С. П. Кулицький. – К.: МАУП, 2012. – 426 с.
5. Кошевий М. М. Методичні засади оцінки економічної стійкості підприємства // Таврійські економічні наукові читання: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції: у 2 ч. (м. Київ, 10–11 лютого 2017 р.). – К.: Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського, 2017. – Ч. 2. – С. 6–9.
6. Корнеев Ю. О. Інформаційне забезпечення розвитку підприємницької діяльності / Ю. О. Корнеев // Вісник НАН України. – 2008. – №5. – С. 24–31.
7. Рожнов В.С. Информационное обеспечение хозяйственной деятельности предприятия / В.С. Рожнов. – М.: Финансы и статистика, 1987. – 144 с.

Приходько Є. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЛІН-ВИРОБНИЦТВА НА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Державні підприємства України безпосередньо підпорядковуються тим чи іншим міністерствам/відомствам. Аналізуючи звіт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України можна побачити, що більшість державних підприємств є збитковими [1]. До причин збитковості цих підприємств можна віднести недосконалість менеджменту та обмежений доступ до інвестицій. Відповідно все більшої актуальності набуває питання реформування державних підприємств.

Зазначені підприємства були створені ще за часів СРСР. До теперішнього часу на них не відбувалося значних реформвань, при цьому це стосується не лише залучення інвестицій чи покращення якості роботи, а й сфери менеджменту. Саме тому, важливим є розгляд можливості впровадження на державних підприємствах принципів «ощадливого виробництва», так званого «лін-виробництва» (від англ. «lean» – пісний, стрункий). Вказаний принцип був розроблений компанією Toyota, яка є однією з найбільших виробників автомобілів у світі. Застосування принципів лін-виробництва дозволило Toyota, за незначний проміжок часу, перетворитися з компанії, яка виробляла ткацьке обладнання, на одного з найпотужніших гравців на ринку виробництва автомобілів.

Унікальність методики Toyota полягає в особливій корпоративній культурі, яка відображається у всьому процесі підприємництва: від конструювання до виробництва і реалізації продукції та від співпраці з контрагентами до програми лояльності покупців. Фундаментом цієї культури є постійне прагнення до самовдосконалення. Однак, цей процес постійного прагнення до покращення не